

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2008. február 14.*

A C-244/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht Koblenz (Németország) a Bírósághoz 2006. május 31-én érkezett, 2006. április 25-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Dynamic Medien Vertriebs GmbH**

és

az **Avides Media AG**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök (előadó), U. Löhmus, J. Klučka, A. Ó Caoimh és P. Lindh bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: J. Swedenborg tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. május 2-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Dynamic Medien Vertriebs GmbH képviseletében W. Konrad és F. Weber Rechtsanwälte,
- az Avides Media AG képviseletében C. Grau Rechtsanwalt,
- a német kormány képviseletében M. Lumma és C. Blaschke, valamint C. Schulze-Bahr, meghatalmazotti minőségben,
- Írország képviseletében D. O'Hagan, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. McGarry BL,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében V. Jackson, meghatalmazotti minőségben, segítője: M. Hoskins barrister,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében B. Schima, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2007. szeptember 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 28. és EK 30. cikk, valamint a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) értelmezésére vonatkozik.
- ² Ezt a kérelmet a Dynamic Medien Vertriebs GmbH (a továbbiakban: Dynamic Medien) és az Avides Media AG (a továbbiakban: Avides Media), két német társaság között annak tárgyában indult eljárás keretében terjesztették elő, hogy az utóbbi társaság Németországban, illetve csomagküldő kereskedelem útján az interneten, olyan, az Egyesült Királyságból származó képhordozókat értékesít, amelyeket valamely legfelsőbb tartományi hatóság vagy valamely nemzeti önkéntes önszabályozó szervezet nem ellenőrzött és nem sorolt be a kiskorúak védelme céljából, és amelyeken nincs feltüntetve az e hatóság vagy szervezet által kibocsátott, arra vonatkozó megjelölés, hogy e képhordozók megtekintése milyen korhatárhoz kötött.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

- 3 A 2000/31 irányelv célja – 1. cikke (1) bekezdésének értelmében – az, hogy a belső piac megfelelő működéséhez hozzájáruljon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítása által.
- 4 Ugyanezen irányelv 2. cikkének h) pontja akként határozza meg a „szabályozott terület” fogalmát, mint „a tagállamok jogrendszereiben meghatározott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtókra, illetve az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó követelmények, tekintet nélkül arra, hogy általános jellegűek vagy kifejezetten e szolgáltatókra és szolgáltatásokra vonatkoznak”.
- 5 Az irányelv 2. cikke h) pontjának ii) bekezdése pontosítja, hogy a szabályozott terület nem tartalmaz olyan követelményeket, mint az árura mint olyanra alkalmazandó követelmények, illetve az áruk leszállítására alkalmazandó követelmények. Az árura vonatkozó követelményekkel kapcsolatban a 2000/31 irányelv (21) preambulumbekkezdésében említést nyernek a biztonsági szabványok, a címkézési kötelezettségek és a termékfelelősség.
- 6 Ugyanezen irányelv 3. cikkének (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a tagállamok nem korlátozhatják a szabályozott területtel összefüggő okokból az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások másik tagállamból történő nyújtásának szabadságát. Ugyanezen 3. cikk (4) bekezdése viszont akként rendelkezik, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén az említett tagállamok intézkedéseket tehetnek egy adott,

az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás tekintetében, amennyiben ezek az intézkedések olyan okok miatt szükségesek, mint amilyen a közrend, ideértve a kiskorúak védelmét, valamint a közegészség-védelem és a fogyasztók védelme.

- 7 A távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 144., 19. o., magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 319. o.) célja – 1. cikkének értelmében – a fogyasztók és szállítók között kötött ilyen szerződésekre alkalmazandó tagállami rendelkezések harmonizálása.

A nemzeti szabályozás

- 8 A kiskorúak védelméről szóló, 2002. július 23-i törvény (Jugendschutzgesetz; BGBl. 2002. I., 2730. o.) 1. cikkének (4) bekezdése akként határozza meg a csomagküldő kereskedést, mint „valamennyi olyan visszterhes művelet, amelyet valamely áru postai vagy elektronikus úton történő megrendelése és megküldése révén, a szállító és a vásárló közötti személyes kapcsolat nélkül bonyolítanak le, vagy anélkül, hogy technikai vagy egyéb eszközök biztosítanak, hogy a küldeményt ne kézbesítsék gyermekek vagy fiatalok részére”.
- 9 A kiskorúak védelméről szóló törvény 12. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a műsoros videokazetták és továbbítható adatok egyéb, lejátszás vagy képernyős játék céljából filmeket, illetve játékokat tartalmazó hordozói (képhordozók) kizárólag akkor tehetők nyilvánosan hozzáférhetővé gyermek vagy fiatalok számára, ha a programokat az ugyanezen törvény 14. cikkének (6) bekezdésében foglalt eljárásnak megfelelően az adott korcsoport vonatkozásában engedélyezte és

megjelölte a Land [tartomány] legfelsőbb hatósága vagy valamely önkéntes önszabályozó szervezet, vagy ha olyan informatikai, képzési vagy oktatóprogramokról van szó, amelyeket a szállító „informatikai program” vagy „oktatási program” megjelöléssel látott el.

10 Az említett 12. cikk (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy „azokat a képhordozókat, amelyeket a Land legfelsőbb hatósága vagy egy önkéntes önszabályozó szervezet nem látott el megjelöléssel, vagy a 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően, a 14. cikk (6) cikkében foglalt eljárás keretében, »kiskorúak számára megtekintése tilos« megjelöléssel látott el, vagy amelyeket a szállító nem a 14. cikk (7) bekezdésének megfelelően címkézett fel, tilos

1. gyermek vagy fiatalok számára felkínálni, átruházni vagy más módon hozzáférhetővé tenni,
2. felkínálni vagy átruházni kiskereskedelem keretében üzlethelyiségen kívül, pavilonokban vagy egyéb, vásárlók által általában nem látogatott eladási helyeken, vagy csomagküldő kereskedés útján.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

11 Az Avides Media kép- és hanghordozókat értékesít csomagküldő kereskedés útján, internetes honlapján és elektronikus kereskedelmi platformján keresztül.

- 12 Az alapeljárás arra vonatkozik, hogy ez a társaság japán rajzfilmeket, úgynevezett „animéket” importál DVD vagy videokazetta változatban az Egyesült Királyságból Németországba. Ezeket behozatalukat megelőzően a British Board of Film Classification (brit film-besorolási testület, a továbbiakban: BBFC) ellenőrizte. Ez utóbbi, a kiskorúak védelmére vonatkozó, Egyesült Királyságban hatályos rendelkezések alkalmazásában megvizsgálta, mely közönség a címzettje e képhordozóknak, és azokat a „15 éven aluliak számára megtekintése tilos” kategóriába sorolta. E képhordozókon a BBFC címkéje jelzi, hogy azokat 15 éves fiatalok vagy annál idősebbek tekinthetik meg.
- 13 A Dynamic Medien, amely társaság az Avides Media versenytársa, ideiglenes intézkedés iránti eljárást indított a Landgericht Koblenz előtt, mely arra irányult, hogy a fenti bíróság tiltsa el az Avides Mediát e képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítésétől. A Dynamic Medien álláspontja szerint a kiskorúak védelméről szóló törvény tiltja az olyan képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítését, amelyeket Németországban nem vetettek alá e törvény szerinti ellenőrzésnek, és amelyekben nincs feltüntetve azon korhatárra vonatkozó jelzés, amelyhez valamely legfelsőbb tartományi hatóság vagy valamely nemzeti önkéntes önszabályozó szervezet (a továbbiakban: illetékes hatóság) besorolásra vonatkozó határozatának értelmében a képhordozók megtekintése kötve van.
- 14 2004. június 8-i határozatával a fenti bíróság úgy ítélte meg, hogy a kizárólag a BBFC által kibocsátott korhatár-megjelöléssel ellátott képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítése ellentétes a kiskorúak védelméről szóló törvény rendelkezéseivel, és versenyellenes magatartást valósít meg. 2004. december 21-én az ideiglenes intézkedésről határozó Oberlandesgericht Koblenz a fenti határozatot helybenhagyta.
- 15 A jogvitában érdemben eljáró Landgericht Koblenz – mivel kétsége merült fel a tekintetben, hogy a kiskorúak védelméről szóló törvényben foglalt tilalom összeegyeztethető-e az EK 28. cikkel, valamint a 2000/31 irányelvvel – felfüggesztette az eljárást, és a következő kérdéseket terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

- „(1) Ellentétes-e az EK 28. cikk szerinti áruk szabad mozgásának elvével az a német jogszabály, amely megtiltja az olyan képhordozók (DVD-k, videókazetták) csomagküldő kereskedés útján történő értékesítését, amelyeken nincsen feltüntetve, hogy azokat Németországban ellenőrzésnek vetették alá a kiskorúak védelme céljából?
- 2) Így különösen: [a]z ilyen képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítésére vonatkozó tilalom azonos hatású intézkedésnek minősül-e az EK 28. cikk értelmében?
- 3) Ha igen: [a]kkor is igazolható-e az ilyen tilalom az EK 30. cikk alapján, a [2000/31] irányelvre tekintettel, ha a képhordozót egy másik [...] tagállamban vetették alá ellenőrzésnek a kiskorúak védelme céljából, és ezt megfelelően feltüntették rajta, vagy az ilyen, más [...] tagállam általi ellenőrzés enyhébb intézkedésnek minősül ezen rendelkezés értelmében?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 16 Kérdéseivel, amelyeket együttesen célszerű vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az EK 28–30. cikk – az utóbbi cikk adott esetben együttes olvasatban a 2000/31 irányelv rendelkezéseivel – szerinti áruk szabad mozgásának elvével ellentétes-e egy olyan, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely tiltja az olyan képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő

értékesítését és átruházását, amelyeket az illetékes hatóság nem ellenőrzött és nem sorolt be a kiskorúak védelme céljából, és amelyeken nincs feltüntetve az e hatóság által kibocsátott, arra vonatkozó megjelölés, hogy megtekintésük milyen korhatárhoz kötött.

- 17 Azon nemzeti jogi háttérrel kapcsolatban, amelybe az előzetes döntéshozatal iránti kérelem illeszkedik, a német kormány azt állítja, hogy a nem ellenőrzött képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítésének tilalma nem feltétlen. Valójában az ilyen típusú értékesítés megfelel a nemzeti jognak, amennyiben garantált, hogy a megrendelést felnőtt adta le, és hogy a szóban forgó termék gyermekek vagy fiatalok számára történő kézbesítését hatékony módon akadályozzák.
- 18 Ilyen összefüggésben felmerül a csomagküldő kereskedés útján történő értékesítés fogalmának a nemzeti jogrendszeren belüli meghatározásának kérdése. Az ügy irataiból kiderül ugyanis, hogy ezt a fogalmat a kiskorúak védelméről szóló törvény 1. cikkének (4) bekezdése akként határozza meg, mint „valamennyi olyan visszterhes művelet, amelyet valamely áru postai vagy elektronikus úton történő megrendelése és megküldése révén, a szállító és a vásárló közötti személyes kapcsolat nélkül bonyolítanak le, vagy anélkül, hogy technikai vagy egyéb intézkedések biztosítanák, hogy a küldeményt ne kézbesítsék gyermekek vagy fiatalok részére”.
- 19 Ugyanakkor a Bíróságnak nem feladata, hogy valamely előzetes döntéshozatal iránti kérelem keretén belül nemzeti rendelkezések értelmezése tárgyában foglaljon állást, vagy hogy eldöntse, a kérdést előterjesztő bíróság által adott értelmezés helytálló-e (lásd e tekintetben a C-58/98. sz. Corsten-ügyben 2000. október 3-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-7919. o.] 24. pontját). A Bíróság ugyanis köteles figyelembe venni – a közösségi és nemzeti bíróságok hatáskörmegosztásának keretén belül – azt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban meghatározott ténybeli és szabályozási hátteret, amelybe az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések illeszkednek (lásd a C-475/99. sz., Ambulanz Glöckner ügyben 2001. október 25-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-8089. o.] 10. pontját; a C-136/03. sz., Dörr és Ünal ügyben 2005. június 2-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-4759. o.] 46. pontját és a C-419/04. sz., Conseil général de la Vienne ügyben 2006. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5645. o.] 24. pontját).

- 20 Ilyen körülmények között az előzetes döntéshozatal iránti kérelemre a kérdést előterjesztő bíróság előfeltevéséből kiindulva kell választ adni, miszerint az alapügy tárgyát képező szabályozás tiltja minden olyan képhordozó csomagküldő kereskedés útján történő értékesítést, amelyeket az illetékes hatóság nem ellenőrzött és nem sorolt be a kiskorúak védelme céljából, és amelyekben nincs feltüntetve az e hatóság által kibocsátott, arra vonatkozó megjelölés, hogy megtekintésük milyen korhatárhoz kötött.
- 21 Továbbá meg kell állapítani, hogy az ügy irataiban szereplő tényelemek fényében úgy tűnik, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás nem csak a Németországi Szövetségi Köztársaság területén letelepedett szállítókra alkalmazandó, hanem azon szállítókra is, amelyeknek székhelye valamely más tagállamban található.
- 22 Az alapügy tárgyát képező körülményekhez hasonló körülmények esetén alkalmazandó közösségi jogi rendelkezésekkel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítésének egyes vonatkozásai a 2000/31 irányelv hatálya alá tartozhatnak. Ugyanakkor, amint az ezen irányelv 2. cikke h) pontjának ii) pontjából következik, az irányelv nem szabályozza az árura mint olyanra alkalmazandó követelményeket. Ugyanez vonatkozik a 97/7 irányelvre is.
- 23 Mivel a kiskorúaknak az áruk csomagküldő kereskedés útján történő értékesítése során történő védelmére vonatkozó nemzeti szabályok nem kerültek közösségi szinten harmonizálásra, az alapügy tárgyát képező szabályozást az EK 28. és EK 30. cikk vonatkozásában kell vizsgálni.

Az áruk szabad mozgása korlátozásának fennállásáról

- 24 Az Avides Media, az Egyesült Királyság Kormánya és az Európai Közösségek Bizottsága úgy vélik, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás az EK 28. cikk által fősabályként tiltott, mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül. Az Egyesült Királyság Kormánya és az Európai Közösségek Bizottsága álláspontja szerint ugyanakkor e szabályozás igazolt a kiskorúak védelméhez kapcsolódó okokból.
- 25 A Dynamic Medien, a német kormány és Írország úgy vélik, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás a C-267/91. és C-268/91. sz. Keck és Mithouard egyesített ügyekben 1993. november 24-én hozott ítélet (EBHT 1993., I-6097. o.) értelmében vett értékesítési módra vonatkozik. Mivel e szabályozás megkülönböztetés nélkül alkalmazandó úgy a nemzeti termékekre, mint az importált termékekre, és mind jogilag, mind ténylegesen, ugyanúgy érinti e két típusú termék forgalmazását, nem tartozik az EK 28. cikk tilalma alá.
- 26 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a tagállamok minden olyan kereskedelmi szabályozását, amely közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja a Közösségen belüli kereskedelmet, mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni, és mint ilyen az EK 28. cikk szerinti tilalom alá tartozik (lásd különösen a 8/74. sz. Dassonville-ügyben 1974. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1974., 837. o.] 5. pontját; a C-420/01. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2003. június 19-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-6445. o.] 25. pontját és a C-143/06. sz. Ludwigs-Apotheke ügyben 2007. november 8-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-9623. o.] 25. pontját).
- 27 Még ha egy intézkedésnek nem is célja a tagállamok közötti árukereskedelem szabályozása, a döntő tényező annak a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt – tényleges vagy potenciális – hatása. E kritérium alkalmazásában, mivel a nemzeti jogszabályok harmonizációjának hiányában azonos hatású intézkedésnek számítanak az áruk szabad mozgásának olyan akadályai, amelyek az árukra vonatkozó

feltételekkel kapcsolatos szabályok (például az elnevezésükre, formájukra, méretükre, súlyukra, összetételükre, kiszerezésükre, címkézésükre, csomagolásukra vonatkozó feltételek) más tagállamból származó olyan árukra történő alkalmazásából erednek, amelyeket jogszerűen állítanak elő és forgalmaznak az adott tagállamban, akkor is, ha ezek a szabályok megkülönböztetés nélkül minden termékre vonatkoznak, ezen alkalmazást nem igazolhatja olyan közérdekű cél, amely előbbre való az áruk szabad mozgásának követelményénél (lásd e tekintetben a 120/78. sz., ReweZentral [ún. »Cassis de Dijon«] ügyben 1979. február 20-án hozott ítélet [EBHT 1979., 649. o.] 6., 14. és 15. pontját; a C-368/95. sz. Familiapress-ügyben 1997. június 26-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-3689. o.] 8. pontját, valamint a C-322/01. sz., Deutscher Apothekerverband ügyben 2003. december 11-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-14887. o.] 67. pontját).

28 A Bíróság ítélkezési gyakorlatában az EK 28. cikk által tiltott, azonos hatású intézkedéseknek minősítette az olyan nemzeti rendelkezéseket is, amelyek valamely tagállamban jogszerűen előállított és forgalmazott árut kiegészítő ellenőrzéseknek vetnek alá, a közösségi jog által előírt vagy engedélyezett kivételek sérelme nélkül (lásd különösen a C-390/99. sz., Canal Satélite Digital ügyben 2002. január 22-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-607. o.] 36. és 37. pontját, valamint a C-14/02. sz. ATRAL-ügyben 2003. május 8-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4431. o.] 65. pontját).

29 Ugyanakkor az értékesítés egyes módjait korlátozó vagy megtiltó nemzeti jogszabályok más tagállamokból származó termékekre történő alkalmazása nem alkalmas a Közösségen belüli kereskedelemnek a fent hivatkozott Dassonville-ítélet értelmében vett közvetlen vagy közvetett, tényleges vagy potenciális akadályozására, amennyiben ezek minden olyan érintett gazdasági szereplőre vonatkoznak, akik az adott állam területén tevékenykednek, és amennyiben mind jogilag, mind ténylegesen ugyanúgy érintik a nemzeti termékek és a más tagállamokból származó termékek forgalmazását (lásd különösen a fent hivatkozott Keck és Mithouard ügyben hozott ítélet 16. pontját; a C-292/92. sz., Hünermund és társai ügyben 1993. december 15-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-6787. o.] 21. pontját, valamint a C-434/04. sz., Ahokainen és Leppik ügyben 2006. szeptember 28-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-9171. o.] 19. pontját). Amennyiben ugyanis e feltételek teljesülnek, az ilyen típusú jogszabályok alkalmazása a más tagállamból származó, az ezen állam által meghatározott szabályoknak

megfelelő termékek értékesítésére nem akadályozza meg vagy nehezíti jobban ezek piacra jutását, mint a nemzeti termékek esetében (lásd a fent hivatkozott Keck és Mithouard ügyben hozott ítélet 17. pontját).

30 Ezt követően a Bíróság a fent hivatkozott Keck és Mithouard ügyben hozott ítélet értelmében vett értékesítési módokat szabályozó rendelkezéseknek minősített bizonyos, különösen egyes forgalmazási módokat szabályozó rendelkezéseket (lásd különösen a fent hivatkozott Hünermund és társai ügyben hozott ítélet 21. és 22. pontját; a C-254/98. sz., TK-Heimdienst ügyben 2000. január 13-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-151. o.] 24. pontját, valamint a C-441/04. sz., A-Punkt Schmuckhandel ügyben 2006. február 23-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2093. o.] 16. pontját).

31 A C-391/92. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 1995. június 29-én hozott ítélet (EBHT 1995., I-1621. o.) 15. pontjából következik, hogy a jelen ítélet 29. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett értékesítési módokat szabályozó rendelkezésnek minősül az olyan szabályozás, amely a termékek forgalmazását bizonyos eladási helyekre szűkíti, és amely hatásánál fogva korlátozza a gazdasági szereplők kereskedelmi szabadságát, anélkül, hogy szabályozná maguknak az érintett termékeknek a jellemzőit. Így a szóban forgó termékeknek a forgalmazás szerinti tagállamban hatályos szabályokhoz történő igazításának szükségessége kizárja, hogy ilyen értékesítési módról legyen szó (lásd a fent hivatkozott Canal Satélite Digital ügyben hozott ítélet 30. pontját). Ugyanez vonatkozik különösen az importált termékek címkéi megváltoztatásának szükségességére is (lásd különösen a C-33/97. sz. Colim-ügyben 1999. június 3-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-3175. o.] 37. pontját, valamint a C-416/00. sz. Morellato-ügyben 2003. szeptember 18-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-9343. o.] 29. és 30. pontját).

32 Jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás nem minősül a fent hivatkozott Keck és Mithouard ügyben hozott ítélettel megalapozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett értékesítési módot szabályozó rendelkezésnek.

- 33 Az említett szabályozás ugyanis nem tiltja képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítését. Akként rendelkezik, hogy az ilyen úton történő forgalmazásuk feltétele, hogy nemzeti ellenőrzési és besorolási eljárásnak vessék alá őket a kiskorúak védelme céljából, függetlenül attól, hogy hasonló eljárást végeztek-e az e képhordozókat exportáló tagállamban. E szabályozás emellett a megjelölésükkel kapcsolatosan teljesítendő feltételt is szab e képhordozók vonatkozásában.
- 34 Meg kell állapítani, hogy egy ilyen szabályozás jellegénél fogva nehezebbé és költsége-sebbé teszi a Németországi Szövetségi Köztársaságon kívüli tagállamokból származó képhordozók behozatalát, következésképpen visszatarthat bizonyos érdekelteket e képhordozóknak ezen utóbbi tagállamban történő forgalmazásától.
- 35 A fentiekből következik, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás az EK 28. cikk értelmében vett, mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül, amely főszabály szerint nem összeegyeztethető a fenti cikkből eredő kötelezettsé-gekkel, kivéve, ha objektíve igazolható.

Az alapügy tárgyát képező szabályozás esetleges igazolásáról

- 36 Az Egyesült Királyság Kormánya és a Bizottság úgy véli, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás igazolt, mivel a kiskorúak védelmére irányul. Ez a cél kapcsolódik különösen az EK 30. cikk által elismert igazolások között szereplő közérdeklshöz és közrendhez. Ezen túl a 97/7 irányelv és a 2000/31 irányelv kifejezetten megengedi a korlátozások közérdekből történő bevezetését.

- 37 A Dynamic Medien, a német kormány és Írország csatlakozik ezen állásponthoz abban az esetben, amennyiben megállapítást nyer, hogy az említett szabályozás nem esik kívül az EK 28. cikkben foglalt tilalmon. A német kormány arra hivatkozik, hogy e szabályozás közrendi célokat követ, és lehetővé teszi annak biztosítását, hogy a fiatalok személyes felelősségérzete és szociabilitása fejlődhessen. Egyébiránt a kiskorúak védelme olyan cél, amely szoros kapcsolatban áll az emberi méltóság tiszteletben tartásának biztosításával. Írország a fogyasztók védelmének a fent hivatkozott Cassis de Dijon ügyben hozott ítéletben elismert, feltétlenül érvényesítendő követelményére is hivatkozik.
- 38 Az Avides Media úgy véli, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás aránytalan, mert hatásánál fogva szisztematikusan tiltja az olyan képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítését, amelyekben nincs feltüntetve a szabályozás által előírt megjelölés, függetlenül attól, hogy e képhordozókat valamely másik tagállamban alávették-e vagy sem ellenőrzésnek a kiskorúak védelme céljából. A német jog még egyszerűsített eljárásról sem rendelkezik arra az esetre, amennyiben ez az ellenőrzés ténylegesen megtörtént.
- 39 E vonatkozásban emlékeztetni kell arra, hogy a gyermek jogainak védelmét számos nemzetközi okmány elismeri, amelyek kidolgozásában a tagállamok együttműködtek, vagy amelyekhez csatlakoztak, ilyen például az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1966. december 19-én elfogadott és 1976. március 23-án hatályba lépett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya és az ugyanezen Közgyűlés által 1989. november 20-án elfogadott és 1990. szeptember 2-án hatályba lépett Gyermek jogairól szóló Egyezmény. A Bíróságnak már volt alkalma emlékeztetni arra, hogy ezek a nemzetközi okmányok azok közé az emberi jogok védelmére vonatkozó nemzetközi okmányok közé tartoznak, amelyeket a Bíróság figyelembe vesz a közösségi jog általános elveinek alkalmazásakor (lásd különösen a C-540/03. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 2006. június 27-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5769. o.] 37. pontját).
- 40 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy a Gyermek jogairól szóló Egyezmény 17. cikkének értelmében az Egyezményben részes államok elismerik a tömegtájékoztatási eszközök feladatának fontosságát, és gondoskodnak arról, hogy a gyermek

hozzájusson a különböző hazai és nemzetközi forrásokból származó tájékoztatáshoz és anyagokhoz, nevezetesen azokhoz, amelyek szociális, szellemi és erkölcsi jóléte előmozdítását, valamint fizikai és szellemi egészségét szolgálják. Ugyanezen cikk e) pontja pontosítja, hogy a fenti államok elősegítik a gyermek jólétére ártalmas információk és anyagok elleni védelmét megfelelően szolgáló irányelvek kidolgozását.

41 A gyermek védelme ugyancsak elismerést nyer az Európai Unió keretében kidolgozott okmányokban is, így az Európai Unió Nizzában, 2000. december 7-én kihirdetett Alapjogi Chartájában (HL C 364., 1. o.), amely 24. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a gyermekeknek joguk van a jólétükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács ügyben hozott ítélet 58. pontját). Egyebekben a tagállamok azon joga, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket a kiskorúak védelméhez kapcsolódó okokból, elismerést nyer bizonyos közösségi jogszabályokban, például a 2000/31 irányelvben.

42 Noha a gyermek védelme olyan jogos érdekek tekinthető, amely főszabály szerint igazolhatja valamely, EK-Szerződés által garantált alapvető szabadság, köztük az áruk szabad mozgása, korlátozását (lásd analógia útján a C-112/00. sz. Schmidberger-ügyben 2003. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-5659. o.] 74. pontját), mindazonáltal egy ilyen korlátozás kizárólag akkor igazolható, ha alkalmas az elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd e tekintetben a C-36/02. sz. Omega-ügyben 2004. október 14-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-9609. o.] 36. pontját, valamint a C-438/05. sz., International Transport Workers' Federation és Finnish Seamen's Union ügyben 2007. december 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-10779. o.] 75. pontját).

43 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, hogy az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás a gyermek jólétére ártalmas információk és anyagok elleni védelmére irányul.

- 44 E tekintetben meg kell jegyezni, nem nélkülözhetetlen, hogy a tagállami hatóságok által a gyermek jogainak védelme céljából kibocsátott, jelen ítélet 39–42. pontjaiban tárgyalt korlátozó intézkedések megfeleljenek e védelem szintjére és módjára vonatkozó, a tagállamok összessége által osztott felfogásnak (lásd, analógia útján, a fent hivatkozott Omega-ügyben hozott ítélet 37. pontját). Mivel e felfogás tagállamonként különbözhet többek között erkölcsi vagy kulturális megfontolások függvényében, a tagállamok számára kétségtelen mérlegelési mozgásteret kell elismerni.
- 45 Ha igaz is, hogy közösségi harmonizáció hiányában a tagállamok feladata annak mérlegelése, hogy a szóban forgó érdek milyen szintű védelmét kívánják biztosítani, e mérlegelési jogkört a közösségi jogból eredő kötelezettségek teljesítése mellett kell gyakorolni.
- 46 Noha az alapügy tárgyát képező szabályozás megfelel a gyermek védelme azon szintjének, amelyet a német jogalkotó a Németországi Szövetségi Köztársaság területén biztosítani kívánt, az is szükséges továbbá, hogy az általa bevezetendő intézkedések alkalmasak legyenek e cél megvalósításának biztosítására, és ne lépjék túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 47 Nem merül fel semmiféle kétely a tekintetben, hogy az olyan képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítésének és átruházásának tilalma, amelyeket az illetékes hatóság nem ellenőrzött és nem sorolt be a kiskorúak védelme céljából, és amelyekben nincs feltüntetve az e hatóság által kibocsátott, arra vonatkozó megjelölés, hogy megtekintésük milyen korhatárhoz kötött, olyan intézkedésnek minősül, amely védi a gyermeket a jólétére ártalmas információk és anyagok ellen.

- 48 A szóban forgó tilalom tárgyi hatályával kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a nem ellenőrzött képhordozóknak nem minden formában történő forgalmazása ellentétes a kiskorúak védelméről szóló törvénnyel. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik ugyanis, hogy az ilyen képhordozók importálhatók és értékesíthetők felnőttek számára olyan elosztó hálózatokon keresztül, amelyek a szállító és a vásárló közötti személyes kapcsolatot teszik szükségessé, ezáltal lehetővé teszik annak biztosítását, hogy gyermekek ne férhessenek hozzá e képhordozókhoz. E tényelemekre tekintettel úgy tűnik, hogy az alapügy tárgyát képező szabályozás nem lépi túl az érintett tagállam által kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket.
- 49 A nemzeti jogalkotó által a gyermek jólétére ártalmas információk és anyagok elleni védelme céljából bevezetett ellenőrzési eljárást illetően a tárgyban meghozott nemzeti rendelkezések arányosságának mérlegelésére nem lehet hatással az a pusztán körülmény, hogy egy tagállam a védelemnek egy másik állam által felállítottól eltérő módját választotta. E rendelkezéseket kizárólag a szóban forgó cél és a védelemnek az érintett tagállam által biztosítani kívánt szintje tekintetében kell vizsgálni (lásd analógia útján a C-124/97. sz., Läära és társai ügyben 1999. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-6067. o.] 36. pontját és a fent hivatkozott Omega-ügyben hozott ítélet 38. pontját).
- 50 Mindazonáltal, az ilyen ellenőrzési eljárásnak könnyen hozzáférhetőnek és ésszerű időn belül lefolytathatónak kell lennie, és ha az eljárás elutasítással végződik, az elutasító határozatnak bíróság előtt megtámadhatónak kell lennie (lásd e tekintetben a C-344/90. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1992. július 16-án hozott ítélet [EBHT 1992., I-4719. o.] 9. pontját, valamint a C-95/01. sz., Greenham és Abel ügyben 2004. február 5-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-1333. o.] 35. pontját).
- 51 Jelen ügyben a német kormány Bíróság előtt előterjesztett észrevételeiből úgy tűnik, hogy a képhordozóknak az alapügy tárgyát képező szabályozás által előírt ellenőrzési, besorolási és megjelölési eljárása teljesíti az előző pontban hivatkozott feltételeket.

Mindazonáltal az alapügyben eljáró és a határozathozatal felelősségét viselő, kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy valóban ez a helyzet áll-e fenn.

52 A fenti megfontolások fényében azt a választ kell adni az előterjesztett kérdésekre, hogy az EK 28. cikkel nem ellentétes egy olyan, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely tiltja az olyan képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítését és átruházását, amelyeket az illetékes hatóság nem ellenőrzött és nem sorolt be a kiskorúak védelme céljából, és amelyekben nincs feltüntetve az e hatóság által kibocsátott, arra vonatkozó megjelölés, hogy megtekintésük milyen korhatárhoz kötött, kivéve, ha úgy tűnik, hogy az e szabályozás által előírt ellenőrzési, besorolási és megjelölési eljárás nem könnyen hozzáférhető, vagy ésszerű időn belül nem lefolytatható, vagy az elutasító határozat bíróság előtt nem megtámadható.

A költségekről

53 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az EK 28. cikkkel nem ellentétes egy olyan, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely tiltja az olyan képhordozók csomagküldő kereskedés útján történő értékesítését és átruházását, amelyeket valamely legfelsőbb tartományi hatóság vagy valamely nemzeti önkéntes önszabályozó szervezet nem ellenőrzött és nem sorolt be a kiskorúak védelme céljából, és amelyeken nincs feltüntetve az e hatóság vagy e szervezet által kibocsátott, arra vonatkozó megjelölés, hogy megtekintésük milyen korhatárhoz kötött, kivéve, ha úgy tűnik, hogy az e szabályozás által előírt ellenőrzési, besorolási és megjelölési eljárás nem könnyen hozzáférhető, vagy ésszerű időn belül nem lefolytatható, vagy az elutasító határozat bíróság előtt nem megtámadható.

Aláírások